

Komentar Evanđelja: Isus Krist prisutan u Crkvi i u našim poteškoćama

Evanđelje XII. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evanđelje Mk 4, 35-41

Uvečer istoga dana kaže im:

"Prijeđimo prijeko!" Oni otpuste
mnoštvo i povezu Isusa kako već
bijaše u lađi. A pratile su ga i druge
lađe. Najednom nastaje žestoka oluja,
na lađu navale valovi te su je već
gotovo napunili. A on na krmi
spavaše na uzglavku. Probude ga i
kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što

ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nastala velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašišu pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Komentar

Tri sinoptička evanđelja pripovijedaju o dvije oluje koje su se naglo podigle u općenito mirnim vodama Genezaretskog jezera. Ova u današnjem Evanđelju bila je prva. Mnogi autori, posebno crkveni oci, isticali su njezin simbolički karakter. U ovom čamcu koji su bacali valovi vidjeli su Petrovu barku, Svetu Crkvu, ali i svakog kršćanina u njegovom naporu da bude vjeran našoj kršćanskoj vjeri.

Ako uzmemo u obzir najnovije vijesti, danas možemo prije svega misliti na Crkvu, našu Majku. S tim u vezi, sjetimo se onoga što je papa Franjo rekao u jednom od svojih dokumenata govoreći o Crkvi mladima: „U stvarnosti, u svojim najtragičnijim trenucima osjeća poziv da se vrati osnovama prve ljubavi“ (poticaj *Christus vivit*, 25. ožujka 2019., br. 34).

Bez sumnje, ovaj nas poziv ispunjava entuzijazmom. Slijedom toga, u današnje vrijeme svatko mora pokušati odgovoriti na taj poziv što je bolje moguće, tim više što neki mogu zamisliti da nas je Bog napustio ili da ignorira ono što se događa u našem svijetu, u Crkvi, pa čak i u našem vlastitom životu. Međutim, bez obzira na naš osobni dojam, možemo biti sigurni da ta misao nije ništa više od neutemeljenog iskušenja.

Dovoljno je sjetiti se divnog teksta iz Izaije, koji nas čitanjem uvijek tješi i daje nam snagu: „Sion reče: »Jahve me ostavi, Gospod me zaboravi.« »Može li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću." (Iz 49, 14-15). S Božje strane, to je autentična obveza, koju je naš Gospodin potvrdio malo prije uspona na nebo, novim svečanim obećanjem: „I znajte da sam s vama svaki dan do svršetka svijeta" (usp. Mt 28,20). Svaki dan, uključujući i one koje smo navikli nazivati "lošima". Na ovom području svatko može razmišljati o svojim osobnim „olujama“, koje su nesumnjivo važne, ali ništa manje neugodne za to u svakodnevnom životu.

U tim olujama Gospodin iskušava našu vjeru, a također i našu stalnu i povjerenu molitvu Djevici Mariji, Majci Crkve: kada sve ide dobro, i još

više, kad čujemo neke vijesti koje nas zabrinu ili rastuže.

Alphonse Vidal / Photo: Ryan Pernofski - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
decimosegunda-semana-tiempo-
ordinario-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-decimosegunda-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (20.04.2025.)